

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10SZa/10/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899249
Dátum vydania rozhodnutia:	21.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013899249.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: I. K. K., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník Alžírkej demokratickej a ľudovej republiky, zastúpený Advokátskou kanceláriou Škamla, s.r.o., Makovického č. 15, Žilina, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, Bratislava, o návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, takto jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Návrhom na začatie konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy sa navrhovateľ domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil odporcovi prijať žiadosť navrhovateľa o udelenie povolenia na tolerovaný pobyt na území Slovenskej republiky a konať o tejto žiadosti a priznal mu náhradu trov konania vo výške 323,50 Eur.

Písomným podaním zo dňa 07.05.2014, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 12.05.2014, vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a v zmysle § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov konania.

Podľa § 250v ods. 1 O. s. p. sa môže fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 8 O. s. p. sa na konanie podľa tejto hlavy (Konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy) použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v

tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa § 250d ods. 3 veta prvá O. s. p. súd uznesením konanie zastaví ak bola žaloba vzatá späť.

Vzhľadom na to, že k späťvzatiu návrhu došlo pred rozhodnutím súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky, konanie podľa §250d ods. 3 veta prvá O. s. p. v spojení s 250v ods. 8 O. s. p. zastavil.

Podľa § 246c ods. 1 prvá veta O. s. p. sa pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti (piata časť - Správne súdnictvo), použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146 ods. 1 O. s. p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady existujú dve výnimky - prvou je, ak niektorí z účastníkov zastavenie konania zavinil a je tak povinný nahradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.) a druhou výnimkou je, ak sa pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne a vtedy je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 veta druhá O. s. p.).

V predmetnej veci navrhovateľ žiadal priznať náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. V späťvzati uviedol, že návrh bol v čase jeho podania dôvodný a skutočnosť, že v súčasnej dobe už dôsledky nezákonného zásahu netrvajú a ani objektívne nehrozí jeho opakovanie, je zapríčinená iba správaním sa odporcu.

V zmysle znenia § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p. má odporca povinnosť uhradiť trovy konania, ak bol návrh vzatý späť pre jeho správanie a išlo o návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V preskúvanom prípade dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že uvedené podmienky splnené neboli, resp. navrhovateľ ich splnenie nepreukázal. Po neprijatí navrhovateľovej žiadosti o tolerovaný pobyt dňa 18.10.2013 vydal odporca rozhodnutie o zaistení navrhovateľa č. PPZ-HCP-BA6-153-009/2013-AV-CHO, dňa 12.11.2013 (po nadobudnutí vykonateľnosti rozhodnutia o zaistení) navrhovateľa zaistil (keďže po vydaní rozhodnutia dňa 18.10.2013 bol navrhovateľ zaistený a zároveň v rovnaký deň prepustený) a dňa 14.11.2013 sa uskutočnil dublinský transfér podľa nariadenia Rady (ES) č. 343/2003 zo dňa 18.02.2003 a navrhovateľ bol odovzdaný príslušným orgánom Rakúskej republiky. Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť až po nariadení pojednávania na deň 28.05.2014 a v späťvzati nepreukázal súvislosť medzi správaním odporcu a späťvzatím návrhu, ani dôvodnosť podaného návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy; resp. späťvzatie návrhu navrhovateľ neodôvodnil a nereagoval ani na argumenty odporcu, uvedené vo vyjadrení zo dňa 19.03.2014 ohľadne nevyčerpania všetkých prostriedkov v zmysle § 250v ods. 3 O. s. p. a opätovného nepodania žiadosti o tolerovaný pobyt po prepustení dňa 18.10.2013. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil v konaní ani dôvod pre aplikáciu § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.